

*“Geef je
mooiste
gedachte
aan de nacht,
dan wordt
je droom
vast fijn
en zacht.”*

DE BERG

IK WILDE EVENTJES LICHT ZIJN

Er zit een klein meisje aan de keukentafel.
Ingespannen schrijft ze; het puntje van haar tong steekt uit haar mond.
Haar schooltaak voor vandaag is een klein opstel maken over haar huis.
Het mag maar één bladzijde zijn, maar er is zoveel te vertellen ...
Wat moet erbij? En wat niet?
Dat vindt ze best moeilijk!

Het blad papier dat voor haar ligt, is nu zo goed als vol.
‘Ben je bijna klaar, liefje?’ vraagt mama, ‘het is bedtijd.’
‘Nog héél even, mama,’ antwoordt ze, ‘nog maar één zinnetje.’
‘Zo, ik ben klaar!’ zegt ze even later.
Ze kijkt heel ernstig naar het papier.
Mama moet erom lachen en zegt: ‘Wat kijk jij vrolijk, zeg; nu vraag ik me wel af wat je hebt geschreven?’
‘Zal ik het dan even voorlezen, mama?’
‘Heel graag, ik ben benieuwd,’ zegt mama, ‘en daarna naar bed, hoor.’

‘Mijn naam is Lily en ik ga jullie vertellen over mijn huis.
In mijn huis is het heel gezellig, met een grote houten draaitrap naar de eerste verdieping.
Daar zijn de slaapkamer van mama en papa en ook die van mij.
Buiten aan de ramen hangen groene luiken. Die kunnen dicht wanneer het heel koud is, of heel warm.
Rondom ons huis ligt een grote tuin, met twee appelbomen en een héél dikke, oude eik.
In de zomer, wanneer het lekker warm is, klim ik vaak in de dikke eik.
Daar heb ik mijn leesplekje.

Het beste zeteltje, met het mooiste uitzicht.
Wanneer het herfst is, liggen er veel eikels onder de boom.
Daar zijn de eekhoortjes verzot op.
In de verte kan ik de bergen zien, die gaan tot aan de zee.
Vanuit het raam in mijn slaapkamer kan ik nog net een glimp opvangen van de zee
als ik op mijn tenen ga staan.

Er liggen drie bergen aan de zee, twee kleinere en één grote dikke bolle.
Ik heb ze een naam gegeven.
De grote, met zijn bolle buik, dat is Boris.
Links en rechts van hem staan Bert en Bonnie.
Bonnie is de kleinste berg.
Wanneer het avond wordt, gaat de zon onder achter de bergen.
In de zomer gaat ze onder achter bolle Boris.
En in de winter achter kleine Bonnie.
Dan lijkt het of ze alle drie een rode jas dragen in de gloed van de zon.

Ik heb ook een witte kat, met rond zijn oog een zwarte vlek.
Ook het puntje van zijn staart is zwart.
Ik hou erg veel van hem.
Zijn naam is Piraat.
Ik vind dat ik echt een geluksvogel ben met zo'n leuk huis.
Ik zou nergens anders willen wonen!

'Dat heb je geweldig gedaan, liefje!' lacht mama.
'Ik ben blij dat ik ook in dat huis woon!
En papa is ook vast blij met dit huis.
Lees het ook maar even aan hem voor.
En dan, huppekee, je bed in.'

Lily kijkt nog even door haar slaapkamerraam voor ze haar bed in kruipt.
Mama dekt haar toe.
'Tot morgen, mama,' zegt Lily.
'Tot morgen, meisje,' antwoordt mama, 'en wat ga je nu nog doen, Lily?'
'Dat weet ik niet, mama,' zegt Lily met een glimlach.
Lily weet het wel, maar ze vindt het zo fijn om het telkens weer te horen van mama:
'Geef je mooiste gedachte aan de nacht,
dan wordt je droom vast fijn en zacht,' zegt mama.
'Dat ga ik zeker doen, mama,' antwoordt Lily.
'Dag Bert en Bonnie,' zegt ze nog, 'en dag bolle Boris. Slaap zacht.'
Even later is Lily al in dromenland.

Midden in de nacht wordt ze wakker.
Wat is dat?
Er zit een berg op haar bed!
Waar komt die vandaan?
Hij is er zomaar opeens.
Vanuit het niets.
Op haar bed.
'Boris? Ben jij dat?'
'Dag lieve Lily, ja, dat ben ik,' antwoordt de grote bolle Boris.
'Wat doe jij op mijn bed?' vraagt Lily.
'O,' antwoordt Boris Berg. 'Ik sta daar al zo oneindig lang zwaar te zijn.
Ik had een beetje lichtheid nodig. En zo kom ik hier bij jou terecht.'
'Ach, zo,' zegt Lily.

'Zou je 't erg vinden als ik moest blijven?' vraagt bolle Boris.
'Mijn voeten zijn zo moe. Ik heb nog nooit gewandeld. Morgen vertrek ik weer.'
'Geen probleem hoor, Boris,' antwoordt Lily.

Terwijl bolle Boris draait en keert en het zich gemakkelijk maakt in het bed,
wordt Lily's plaatsje in bed alsmaar kleiner.
'Boris?'
'Ja, lieve Lily?'
'Zou je misschien wat kunnen opschuiven, ik val haast uit mijn bed.'
'Sorry, sorry!' antwoordt bolle Boris.
Met veel kabaal schuift hij een eind opzij, maar hij kijkt niet goed uit, klampt
zich tevergeefs vast aan het bed en valt met donderend geraas op de grond.

Het bed kantelt vervaarlijk, de hele kamer davert en de plafondlamp ploft naar beneden. Het nachtkastje verdwijnt krakend onder de grote bolle buik van Boris en in zijn val sleurt hij ook nog de gordijnen mee.
'Oeps,' zegt bolle Boris vanonder het gordijn.

Hij overziet de schade, kijkt beduusd naar Lily en zegt: 'Mijn excuses, lieve Lily, ik los dit zó voor je op!'
De berg veegt alles wat stuk is in een hoek van de kamer bij elkaar.
'Ik ga maar weer eens terug,' zegt hij, 'naar huis, waar ik zonder problemen zwaar mag zijn.'
'Maar je bent hier nog maar net,' zegt Lily wat teleurgesteld.
'Wil je dan graag met me mee, lieve Lily?' zegt bolle Boris. 'Dat zou ik heel fijn vinden. Dan kan ik je de sterrenhemel laten zien waar ik zo van hou!'
'O, dat lijkt me geweldig, Boris!' zegt Lily. 'Dat wil ik heel graag.'
Bolle Boris tilt Lily uit bed, zet haar op zijn schouders, neemt het bed onder zijn arm en stapt naar buiten.
'Hahaha, Boris,' zegt Lily lachend, 'jij kunt écht bergen verzetten!'

Bolle Boris stapt met Lily door de blauwe nacht tot ze op de plek komen waar hij thuishoort, tussen Bert en Bonnie.
Daar waar alles rustig is en je de stilte kunt horen.
Bolle Boris legt zich neer, pakt het bed en zet het boven op zijn buik.
Voorzichtig stopt hij Lily terug in bed en dekt haar zachtjes toe.
Boven hen welft de sterrenhemel open.
'Blij dat ik weer thuis ben,' glimlacht bolle Boris.
Hij knikt vriendelijk naar de sterren.
Nog nooit heeft Lily zoveel sterren bij elkaar gezien.
Wat een wonderlijke nacht is dit!

Wanneer Lily 's ochtends uit bed stapt, struikelt ze bijna over een dikke kei die naast haar bed op de grond ligt.
'O, wat een mooie kei is dat!' zegt ze.
De kei lijkt wat op bolle Boris, maar dan in miniformaat.
Boris?
Zou hij deze kei vannacht naast mijn bed hebben gelegd?
Zou dat kunnen?
Waar zal ik de kei leggen, denkt Lily.
Bij de schattenverzameling op de schouw?
Tussen de dennenappels, pluimen, schelpen en stenen?
Of naast het bergkristal, dat ik van oma kreeg?
Ze legt de kei ten slotte op de vensterbank.
Zo kan bolle Boris zien dat ze hem heeft gevonden.
Lily wuift naar bolle Boris.
'Dankjewel, grote vriend,' zegt ze.

